

De Verbondsakte

Toen het volk Israël uit Egypte trok, kreeg het bij de berg Sinaï de wet. Dat was ter gelegenheid van het verbond dat God met Israël sloot. Bij de Sinaï trouwde Israël met God en de wet gold daarbij als huwelijkse voorwaarde. Je kunt de wet dus beschouwen als de huwelijkse voorwaarden of als de verbondsakte. In feite is dat natuurlijk precies hetzelfde. Wat hierbij opvalt, is dat de wet alleen aan Israël werd gegeven. God trouwde immers niet met iedereen, maar specifiek met het volk Israël.

Israël heeft zich echter vanaf het begin steeds als een slechte huwelijkspartner gedragen. Ontrouw, overspel, hoererij was aan de orde van de dag. Israël had de wet, de huwelijksakte, dus verbroken. Niet eenmaal, maar ontelbaar vaak. Die wet werkte niet echt en daarom werd er een Nieuw Verbond aangekondigd. Dat was al zo'n 600 jaar voordat het Nieuwe Verbond in werking trad. In Hebr. 8 staat dat vanaf toen het Oude Verbond nabij de verdwijning was en dus waardeloos geworden.

- Hebr. 8: 7 Want indien dat eerste *verbond* onberispelijk geweest ware, zo zou voor het tweede geen plaats gezocht zijn geweest.
- 8 Want *hen* berispende, zegt Hij tot hen: Ziet, de dagen komen, spreekt de Heere, en Ik zal over het huis Israëls, en over het huis van Juda een nieuw verbond oprichten;
- 9 Niet naar het verbond, dat Ik met hun vaderen gemaakt heb, als Ik hen bij de hand nam, om hen uit Egypteland te leiden; want zij zijn in dit Mijn verbond niet gebleven, en Ik heb op hen niet geacht, zegt de Heere.
- 10 Want dit is het verbond, dat Ik met het huis Israëls maken zal na die dagen, zegt de Heere: Ik zal Mijn wetten in hun verstand geven, en in hun harten zal Ik die inschrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.
- 11 En zij zullen niet leren, een iegelijk zijn naaste, en een iegelijk zijn broeder, zeggende: Ken den Heere; want zij zullen Mij allen kennen van den kleine onder hen tot den grote onder hen.
- 12 Want Ik zal hun ongerechtigheden genadig zijn, en hun zonden en overtredingen zal Ik geenszins meer gedenken.
- 13 Als Hij zegt: Een nieuw *verbond*, zo heeft Hij het eerste oud gemaakt; dat nu oud gemaakt is en verouderd, is nabij de verdwijning.

Het was ook niet zo verwonderlijk dat Israël zich niet aan het verbond kon houden. Dat verbond was een juk dat niemand dragen kon.

Hand. 15: 10 Nu dan, wat verzoekt gij God, om een juk op den hals der discipelen te leggen, hetwelk noch onze vaders, noch wij hebben kunnen dragen?

Daarom had God ook iets nieuws in het vooruitzicht gesteld. En op het moment dat Hij dat deed, was daarmee het eerste verbond meteen verouderd en nabij de verdwijning. Nou ja, het heeft nog ruim 600 jaar geduurd voordat het echt vervangen werd, maar als je op iets nieuws zit te wachten, dan is het bestaande al niet meer echt interessant.

Rechtvaardiging

Israël had gezondigd, omdat zij de wet overtreden had. Nu is het uiteraard niet zo dat, hoewel de wet alleen aan Israël gegeven was, de rest van de mensheid niet gezondigd zou hebben. Immers:

Rom. 5: 12 Daarom, gelijk door één mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgedaan is, in welken allen gezondigd hebben.

Alle mensen zijn tot nu toe doodgegaan. Daaruit blijkt dat alle mensen gezondigd hebben, want de dood is in de wereld gekomen als gevolg van de zonde.

De brief aan de Romeinen beschrijft hoe een zondaar, een wetsovertreder, door God rechtvaardig gemaakt wordt. God is rechtvaardig en Hij zegt dat wij het ook zijn.

Rechtvaardiging = rechtvaardig verklaren. Dat is wat een rechter doet als hij een overtreder onschuldig verklaart. Wij worden rechtvaardig verklaard, omdat de zonden der wereld gedragen zijn door het Lam Gods, of:

Rom. 5: 6 Want Christus, als wij nog krachteloos waren, is te Zijner tijd voor de goddelozen gestorven.

De zonden hebben rechtvaardige vergelding ontvangen, omdat Christus de plaats van de mens heeft ingenomen. God heeft Zichzelf garant gesteld voor Zijn eigen schepping. Daartoe werd God mens. Dat gebeurde vanwege het lijden des doods en omdat Hij door de dood teniet doen zou het geweld des doods, dat is de duivel (Hebr. 2: 14).

De wet heeft haar functie verloren

Rom. 8: 3 Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zedende in gelijkheid des zondigen vleeses, en *dat* voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees.

Op die manier heeft God de wet vervuld door Jezus Christus. Volgens die wet zou de mens ter dood gebracht moeten worden. En omdat Christus voor allen de dood gesmaakt heeft en daardoor de zonden rechtvaardige vergelding ontvangen hebben, is de schuld betaald en daarmee de wet vervuld.

2 Kor. 5: 15 Als die dit oordelen, dat, indien Eén voor allen gestorven is, zij dan allen gestorven zijn.

De overtreding van de wet is vergolden door de straf die de Heere Jezus heeft gedragen in onze plaats. Daarmee zijn wij juridisch gezien ook veroordeeld en gedood. De wet heeft vanaf dat moment geen zin meer. Er is immers niemand meer die nog onder die wet geplaatst kan worden, want allen zijn dood.

De wet was door God gegeven en daarom is zij ook rechtvaardig, heilig en goed. Er is dus niets mis met de wet. Het probleem is dat de wet op het vlees gelegd is. Men denkt dat als iedereen zich maar aan die wet houdt, de zonden vanzelf de wereld uitgaan: "Let's make a better world". Dat dit niet werkt, heeft de geschiedenis ruimschoots bewezen. De enige echte oplossing voor het zondeprobleem

in de wereld is: zo snel mogelijk een einde aan die wereld maken. Op kleinere schaal betekent dit: een einde aan je eigen leven maken.

Waarom zegt God anders: “Zie, Ik schep nieuwe hemelen en een nieuwe aarde”? God is geen wereldverbeteraar, maar Hij veroordeelt de wereld en doet haar weg. Dat doet Hij ook met ons en stelt er de nieuwe mens voor in de plaats. En als God het niet doet, waarom zouden wij dan zo nodig de wereld moeten verbeteren? Daar is geen beginnen aan en bij voorbaat gedoemd te mislukken.

Een nieuwe schepping

Door de dood van de Heere Jezus is er juridisch en wettig een einde aan deze wereld gemaakt. Daarom heeft God deze wereld ook losgelaten. Hij houdt Zich niet met dingen bezig die Hij allang geregeld heeft. De prediking is dan ook niet dat deze wereld verbeterd moet worden, maar dat God door de Heere Jezus de wereld veroordeeld heeft. Wij zij daarom van nature dood (zie Efeze 2: 1). Dat is geen blijde boodschap, maar die houdt hier daarom ook niet op. De Blijde Boodschap volgt daarna, namelijk dat eenieder die in Hem gelooft, deel krijgt aan een nieuwe schepping. Door geloof ontvangen wij onvergankelijk leven, waarin geen zonde woont.

2 Kor. 5: 17 Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.

Wij leven daarom ook niet meer voor onszelf, maar voor God. Vanaf het moment dat wij in Christus zijn, leven we niet meer naar de beginselen van de oude schepping, maar naar die van de nieuwe schepping. En aangezien er in die nieuwe schepping geen zonde woont, is er ook geen wet nodig.

Wat de oude schepping betreft, als het vonnis voltrokken is, dan ben ik er niet eens meer voor de wet. Ik ben dan voor de wet gestorven. Denk aan Domela Nieuwenhuis: hij was bij verstek ter dood veroordeeld. Een paar jaar later wilde hij een erfenis in ontvangst nemen, maar dat kon niet. Eenvoudig omdat hij voor de wet niet meer bestond. Hij werd voor dood gerekend. Domela Nieuwenhuis stond daardoor niet boven de wet, maar buiten de wet. Hij had de wet niet verworpen, maar de wet had hem verworpen.

Rechtvaardigheid door het geloof

Rom. 3: 21 Maar nu is de rechtvaardigheid Gods openbaar geworden zonder de wet, hebbende getuigenis van de wet en de profeten;

22 Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof van Jezus Christus, tot allen, en over allen, die geloven; want er is geen onderscheid.

27 Waar is dan de roem? Hij is uitgesloten. Door wat wet? Der werken? Neen, maar door de wet des geloofs.

De mens wordt door het geloof gerechtvaardigd, zonder de werken der wet. Dat is volstrekt volgens de wet. Wij zijn immers dood voor de wet en kunnen dus ook geen werken der wet doen! We kunnen het natuurlijk wel proberen, maar het heeft geen effect.

Rom. 3: 31 Doen wij dan de wet te niet door het geloof? Dat zij verre; maar wij bevestigen de wet.

Iedere keer wanneer de wet gehanteerd wordt, moet de rechter zeggen: “Er is geen schuld in hem”. Hij is namelijk dood naar de oude mens en in de nieuwe mens is geen zonde. Zo bevestigen wij de wet.

Moeten we nu nog onder de wet leven, nu we uit het geloof gerechtvaardigd zijn? Dat kan niet eens en is zelfs in strijd met de wet. We hebben geen rechten en geen plichten meer. De wet mag dan heilig, rechtvaardig en goed zijn, maar dat is zo, omdat de wet definitief een einde aan de zonde gemaakt heeft.

Wet is voor kinderen

- Gal. 4: 1 Doch ik zeg, zo lang en tijd als een erfgenaam een kind is, zo verschilt hij niets van een dienstknecht, hoewel hij een heer is van alles;
- 2 Maar hij is onder voogden en verzorgers, tot den tijd van den vader te voren gesteld.
- 3 Alzo ook wij, toen wij kinderen waren, zo waren wij dienstbaar gemaakt onder de eerste beginselen der wereld (= wet: zie vers 5).
- 4 Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet;
- 5 Opdat Hij degenen, die onder de wet waren, verlossen zou, opdat wij de aanstelling tot zonen verkrijgen zouden.
- 6 En overmits gij zonen zijt, zo heeft God de Geest Zijns Zoons uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader!
- 7 Zo dan, gij zijt niet meer een dienstknecht, maar een zoon; en indien gij een zoon zijt, zo zijt gij ook een erfgenaam van God door Christus.

De wet is een bediening des doods en op het vlees gelegd, maar het vlees is gestorven. Wij leven niet meer naar het vlees, maar naar de Geest. Wij nemen onze eigen verantwoordelijkheden in het leven. Daarom verschuilen we ons niet meer achter de opgelegde regeltjes van een kerkelijke organisatie, een dominee, de wet, of iets dergelijks. Dat doen kinderen namelijk. Zij schuiven verantwoordelijkheden af op hun ouders. Als jijzelf dus ook je verantwoordelijkheden afschuift op anderen, dan word je in geestelijke zin nooit volwassen.

Als we met ons leven geen raad weten, dan denken we dat er in de Bijbel wel een tekst staat die zegt wat we doen en/of laten moeten. Maar de Bijbel is niet een verzameling teksten, maar een uiteenzetting van Gods werk. Hij openbaart Zich in Zijn werk en Zijn werk deelt Hij ons mee in Zijn Woord.

De oude mens is en blijft een zondaar

Mensen hebben in hun onzekerheid wetten nodig. De christen heeft uitgevonden dat hij daar de tien geboden voor heeft. Waren het er maar tien! Het zijn er veel meer. Alle aspecten van het leven worden in de wet geregeld.

De Bijbel leert ons juist hoe wet werkt en dat het dus niet werkt. Daarom moest er ook iets anders voor in de plaats komen. Door de wet neemt de zonde toe. Dit betekent dat hoe sterker men zich onder wetten stelt, hoe meer men zal gaan zondigen.

Deze gedachte is niet in overeenstemming met de theologie of de menselijke filosofie. Zij zeggen: “Een mens weet niet wat hij moet doen. Geef hem daarom een wet, dan weet hij wat hij doen en/of laten moet. Dan kan hij z'n best doen om aan de hand daarvan het zondigen zoveel mogelijk te beperken. Wij weten wel dat het nooit voor 100 % te onderdrukken is, maar we zouden toch tenminste ons best kunnen doen. En als iemand ons vertelt waaruit de zonden bestaan, dan weten we dat we die niet moeten doen”.

De Bijbel zegt dat je dit wel kunt denken, maar dat het zo niet werkt. In de praktijk steekt de mens zo in elkaar dat, als je hem vertelt dat hij iets niet mag doen, hij het juist toch wil doen. Als je in een gang met allemaal deuren loopt en op één deur staat ‘verboden toegang’, dan wil je natúúrlijk weten wat er achter die deur zit. Of neem het bekende voorbeeld van de suikerpot. Als je tegen een kind zegt dat hij niet uit de suikerpot mag snoepen, dan doet hij het op een onbewaakt ogenblik juist wel. Zijn gedachten zijn er zelfs helemaal op gefixeerd.

Zo werkt wet. De wet doet de zonde toenemen en demonstreert de zondige natuur van de mens. De filosofie dat de mens wet nodig heeft, is gebaseerd op de gedachte dat de mens in wezen goed is. Hij moet alleen wat gestuurd worden. Dat is natuurlijk absoluut niet zo. De Bijbel zegt heel andere dingen over de natuurlijke mens:

- Rom. 3: 9 Wat dan? Zijn wij uitnemender? Ganselijk niet; want wij hebben te voren beschuldigd beiden Joden en Grieken, dat zij allen onder de zonde zijn;
- 10 Gelijk geschreven is: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één;
- 11 Er is niemand, die verstandig is, er is niemand, die God zoekt.
- 12 Allen zijn zij afgeweken, tezamen zijn zij onnut geworden; er is niemand, die goed doet, er is ook niet tot één toe.
- 13 Hun keel is een geopend graf; met hun tongen plegen zij bedrog; slangenvenijn is onder hun lippen.
- 14 Welker mond is vol van vervloeking en bitterheid;
- 15 Hun voeten zijn snel om bloed te vergieten;
- 16 Vernieling en ellendigheid is in hun wegen;
- 17 En de weg des vredes hebben zij niet gekend.
- 18 Er is geen vreze Gods voor hun ogen.

Op het moment dat je de mens goede dingen wilt laten doen, zal blijken dat hij dit niet kan. En dan zal dus ook blijken dat hij een zondaar is. Niet: hij zondigt, maar: hij is een zondaar. Daarom zegt Romeinen 5 dat ook degene die niet gezondigd heeft (zondige daden begaan heeft) toch een zondaar is.

- Rom. 5: 14 Maar de dood heeft geheerst van Adam tot Mozes toe, ook over degenen, die niet gezondigd hadden in de gelijkheid der overtreding van Adam, welke een voorbeeld is Desgenen, Die komen zou.

Omdat de dood de uitwerking van de zonde is, en alle mensen tot nu toe gestorven zijn, bewijst dit dat ieder mens een zondaar is.

2500 jaar na Adam, toen de wet kwam, bleek dat nog eens te meer. Door de wet is kennis van de zonde. Door de wet leert men de zondige natuur kennen. Maar wij hebben allang geleerd dat we

zondaren zijn. Daar hebben we de wet ook helemaal niet voor nodig. De Bijbel zegt het en dat kun je toch gewoon aannemen!?

Onderwerping; maar aan wie of wat?

Uit de geschiedenis van het volk Israël is ook duidelijk gebleken dat er van het onderhouden van de wet heel weinig terecht kwam. Maar zelfs toen uiteindelijk de beloofde Verlosser verscheen, prefereerde Israël de wet in plaats van de Verlosser. Het ongeloof van Israël vond haar oorzaak juist in het leven onder de wet. Datzelfde geldt ook voor christenen. Vele christenen zijn ook niet bereid te geloven wat de Schrift zegt. Waarom niet? Omdat het ze niet uitmaakt. Er verandert toch niets, omdat ze gekozen hebben voor het leven onder de wet.

Naarmate men zich vasthoudt aan het gezag van de kerk, naar die mate heeft men ook geen interesse voor de Bijbel (het gezag van de kerk is ook wet). Volgens de Bijbel kunnen wij niet door de wet behouden worden en voorzover wij behouden zijn, kunnen we niet onder de wet leven. Die gedachte vind je zo ongeveer in alle boeken van het Nieuwe Testament. De brief aan de Galaten gaat over niets anders. Als je je opnieuw een juk op laat leggen, dan is Christus je geen nut. Dan ben je van de genade vervallen, met alle gevolgen van dien voor het praktische leven.

Als je een nieuwe schepping bent, dan behoor je tot een andere mensheid, waarvan Christus het Hoofd is. Dan heb je geen deel meer aan het leven van Adam, maar aan het leven van Christus (Rom. 5). Hij is het Hoofd en dus onderwerp je je aan Hem en aan Zijn Woord!

Zonde en wet tegenover rechtvaardigheid en genade

Rom. 5: 21 Opdat, gelijk de zonde geheerst heeft tot de dood, alzo ook de genade zou heersen door rechtvaardigheid tot het eeuwige leven, door Jezus Christus onzen Heere.

De zonde heeft geheerst tot de dood, maar nu heerst de genade in het nieuwe leven. Die twee staan tegenover elkaar. Wat is dus het tegenovergestelde van zonde? Normaal gesproken is dat rechtvaardigheid, maar hier is het de genade. En wat is het tegenovergestelde van genade? Volgens dit vers de zonde, maar normaal gesproken de wet. Met andere woorden, de heerschappij van de zonde is identiek aan de heerschappij van de wet. Als de wet over ons heerst, dan heerst de zonde over ons.

Waarom is dat zo? Het is niet alleen maar een taalkundig grapje. Als mijn leven beheerst zou worden door de wet, dan betekent dit dat ik bij alles wat ik doe, me af moet vragen: “Mag het of mag het niet?”. Dat is hetzelfde als: “Is het zonde of niet?”.

Waardoor wordt dan mijn leven beheerst? Door de wet, maar ook door de zonde en dat is zonde! Dat is namelijk niet de bedoeling.

Wet tegenover belofte

De wet heerste wel onder Israël, maar of het ook de wil van God was...? Alsof er ook niet nog iets anders in het Oude Testament zou staan! God is de God van Abraham, Izak en Jakob. Waarom zeggen we niet dat Hij de God van Mozes is? De wet is door Mozes gegeven...(Joh. 1: 17), maar als God Zich voorstelt, zegt Hij: “Ik ben de God van Abraham, Izak en Jakob”. Zij kenden heel de filosofie niet dat de mens een wet nodig heeft, want in hun dagen was de wet er nog helemaal niet.

Abraham leefde in ieder geval tenminste 2000 jaar na Adam en God had het al die tijd niet nodig gevonden een wet te geven. En vanaf Abraham tot aan de wet was ook nog eens 430 jaren (Gal. 3: 17).

Nergens staat: “Ik ben de God van Mozes”. Natuurlijk was Hij de God van Mozes, maar Hij zegt het nergens. Het was ook niet de bedoeling dat de wet zou heersen. Als dit wel zo was, dan had God het wel gezegd. Ook onder Israël zou de belofte die God gedaan had een hogere positie innemen dan de wet. God had aan Adam al beloften gedaan, maar ook aan Abraham en Hij heeft ze daarna bevestigd van ‘kind tot kind’.

De wet doet de beloften Gods niet teniet. De belangrijkste beloften waren die aangaande de komst van de Messias, Die inderdaad de Zijnen zou verlossen. Hij zou eeuwig leven geven aan eenieder die gelooft. Eenieder die gelooft, zou een kind van God worden (1 Joh. 3: 1). Dat kon vanaf het moment dat Christus uit de doden opstond. Dat was het moment dat het eeuwige leven aan het licht gebracht werd.

Al de gelovigen uit het Oude Testament hebben hun geloof niet op de wet gesteld, maar op de beloften van de komst van het Zaad van David.

Matt. 1: 1 Het boek des geslachts van Jezus Christus, den Zoon van David, den Zoon van Abraham.

Er staat niet: “Jezus Christus, de Profeet als Mozes”. Hij stamt ook niet van Mozes af. Zijn afstamming gaat volstrekt buiten de wet om. Dat zeggen Rom. 3 en Gal. 3 ook.

Bang voor God?

Waar de wet heerst, daar heerst ook de zonde. Heel het leven draait dan om de vraag: “Mag het of mag het niet?”. Je wordt voortdurend gekweld door een schuldgevoel. Je vraagt wel om vergeving van zonden, maar welke? Het zou best kunnen zijn dat je fout gedaan hebt, zonder het te beseffen. Wie durft dan God nog onder ogen te komen?

De prediking dat God een rechtvaardig God is en in ons woont, wordt in de regel niet op prijs gesteld, omdat men voor die God doodsbang is, omdat men als gevolg van het zondeprobleem voortdurend met een schuldgevoel rondloopt. Maar nogmaals:

Rom. 5: 21 Opdat, gelijk de zonde geheerst heeft tot de dood, alzo ook de genade zou heersen door rechtvaardigheid tot het eeuwige leven, door Jezus Christus onzen Heere.

En een halve bladzijde verder, in Rom. 6: 14, staat:

Rom. 6: 14 Want de zonde zal over u niet heersen, want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade.

Als je dus niet beheerst wilt worden door de zonde, dan moet je ervoor zorgen dat je niet beheerst wordt door de wet.

Waarom is dat zo weinig bekend? Men wil het niet weten, want waar moet je dan onder leven als er geen wet is die je precies vertelt wat geoorloofd is en wat niet. Of: “Als ik niet onder de wet ben, dan kan ik dus doen en laten wat ik wil?”. Ja, dat is ook zo, want alle dingen zijn mij geoorloofd. Dat

staat een paar keer in de eerste brief aan Korinthe. Dat is dus geen probleem; ik kan doen en laten wat ik wil. Bovendien:

Rom. 8: 38 Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen,
39 Noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onzen Heere.

Ook de zonden niet, want die zijn veroordeeld. God rekent ze niet toe, gelijk ook David de man zalig spreekt, welken de Heere de zonde niet toerekent (Rom. 4: 8).

Leven uit genade en vergeving van zonden

Hoe moet je dan leven? Men weet het niet en daarom grijpt men terug op de wet en op kerkelijke organisaties. Toch is de Schrift er heel duidelijk over. Wij leven niet meer onder de wet, maar onder de genade. Wat betekent dit? Dat God ons de zonden niet toerekent. Wat wij ook verkeerd doen, wie zal het ons toerekenen? Ja, de burens, maar God niet.

Bovendien, als er geen wet is, wie bepaalt dan wat er verkeerd is? Maar ja, het is nu eenmaal zo dat voor sommigen mensen de burens belangrijker zijn dan God.

Als de zonden ons niet toegerekend worden, dan moeten we dus ook leren leven uit de vergeving van zonden.

Efeze 1: 7 In Welken (Christus) wij hebben de verlossing door Zijn bloed, *namelijk* de vergeving der misdaden, naar de rijkdom Zijner genade.

Wij hebben dat! Daarom danken we daar ook voor en vervolgens leven we daaruit. En als we uit genade leven, dan betekent dit niet alleen dat we die genade aanvaarden, maar ook dat we de consequenties daarvan nemen, *namelijk*: “Wat gij wilt dat u geschiedt, doet dat ook een ander”. Je hebt zelf ook niet meer het recht een ander welke daad of zonde dan ook toe te rekenen. Je hebt dus ook niet meer het recht een ander wetten op te leggen. Het enige dat nog kan, is elkaar de zonden vergeven. Het enige dat dan nog overblijft, is de verantwoordelijkheid elkaar het Woord des levens voor te houden.

Wij zouden elkaar aanvaarden, zoals Christus ons aanvaard heeft. Hij heeft ons aanvaard, met al onze tekortkomingen en daarom zouden wij ook elkaar aanvaarden, ondanks al onze tekortkomingen. (Als de satan mij wijst op mijn zonden, dan zeg ik: “Ja maar het is alles genageld aan ’t kruis. Ik zie niet meer op mijn zonden, maar volg slechts Jezus na, Die mij een plaats geeft in het Vaderlijk huis.)

Wij zijn verlost van de zonden. Niet dat we ze niet meer doen, maar ze worden ons niet meer toegerekend. We kunnen eindelijk het denken in zwart/wit en goed/kwaad loslaten en elkaar vergeven, zoals God ons vergeven heeft. Dát brengt eenheid tot stand tussen de gelovigen. Die eenheid bereik je niet door middel van een kerkelijke organisatie, kerkelijk wet of tucht. Daardoor bereik je juist het tegenovergestelde.

Een makkie?

Het is nog niet zo eenvoudig te leven onder de heerschappij van de genade. Als iemand ons iets aandoet, dan zijn we al snel belust op wraak en op het zoeken van ons recht. Maar voorzover er recht gedaan moet worden, zal God dat Zelf doen. Hij zegt immers: “Mij komt de wrake toe” en “Ik zal vergelden”. Dat geeft ons grote rust. Het gaat helemaal niet om het voortbrengen van recht. Wij hebben in de wereld namelijk alle rechten verloren. We zijn gestorven voor de wereld en zouden Gode welbehagelijk leven en de beginselen van het Nieuwe Verbond toepassen. De wet loslaten is één ding, maar de beginselen van het Nieuwe Verbond toepassen, is een heel ander verhaal.

Gal. 3: 1 O gij uitzinnige Galaten, wie heeft u betoverd, dat gij der waarheid niet zoudt gehoorzaam zijn; denwelken Jezus Christus voor de ogen te voren geschilderd is geweest, onder u gekruist zijnde?

De suggestie is dat de duivel hen betoverd heeft. De mens wordt niet gerechtvaardigd uit de wet en zou daar dus na zijn redding ook niet uit moeten leven.

Gal. 3: 10 Want zovelen als er uit de werken der wet zijn, die zijn onder den vloek; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen.

Als we onder de wet leven, dan leven we onder de vloek. De wet vervloekt de mens en veroordeelt hem ter dood.

Gal. 3: 11 En dat niemand door de wet gerechtvaardigd wordt voor God, is openbaar; want de rechtvaardige zal uit het geloof leven.

De rechtvaardige zal uit het geloof leven. Dat is precies het tegenovergestelde van het leven uit de werken der wet.

Gal. 3: 12 Doch de wet is niet uit het geloof; maar de mens, die deze dingen doet, zal door dezelve leven.

De wet is niet uit het geloof. Het Joodse volk was ongelovig en leefde onder de wet. Dit heeft uiteraard een oorzakelijk verband. Geloof het te maken met de beloften aan Abraham die vervuld zijn geworden in Christus. De wet staat daar volledig buiten.

Gal. 3: 13 Christus heeft ons verlost van de vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk die aan het hout hangt.

Toen de Heere Jezus aan het hout hing en stierf, werd daarmee de wet vervuld en beëindigd. Maar er staat toch: “Meent niet dat Ik gekomen ben om de wet te ontbinden”? Nee, niet ontbinden, maar wel vervullen. De wet werd gehouden en volbracht en dus werd de zondaar daar ter dood veroordeeld via de Heere Jezus, Die daar voor ons stierf. Dat is niet ontbinden, maar vervullen en dus beëindigen.

- Hebr. 7: 18 Want de vernietiging van het voorgaande gebod geschiedt om deszelfs zwakheids en onprofijtelijkheids wil;
40 Want de wet heeft geen ding volmaakt, maar de aanleiding van een betere hoop, door welke wij tot God genaken.

De wet is vernietigd, omdat zij zwak en onnuttig was. Wel heilig, rechtvaardig en goed, maar ook zwak en onnuttig. De wet levert namelijk niets op

Gods oordeel en zegen

God heeft de schepping al ver voor de jongste dag veroordeeld. Sinds die dagen houdt Hij Zich niet meer met de wereld bezig. Voorzover Hij dat in de toekomst alsnog zal doen, zal dat niet zijn om een oordeel te brengen over alle mensen, maar om Zijn Koninkrijk op aarde te openbaren. God zal Zijn heerlijkheid openbaren in de wederkomst van Christus. Dat brengt uiteraard wel oordeel met zich mee, want wie zich niet zal onderwerpen, vliegt eruit.

Als op de jongste dag de oude schepping verdwijnt, dan is dat niet vanwege het laatste oordeel, maar omdat die oude schepping nu eenmaal plaats moet maken voor een nieuwe. Die nieuwe schepping is fundamenteel al tot stand gekomen bij de opstanding van de Heere Jezus Christus. Het oordeel is allang geweest. God is nu lankmoedig over ons, opdat Hij niet wil dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen (2 Petr. 3: 9).

- Gal. 3: 14 Opdat de zegening van Abraham tot de heidenen komen zou in Christus Jezus, opdat wij de belofte des Geestes verkrijgen zouden door het geloof.

Christus heeft ons verlost van de vloek der wet, opdat de zegening van Abraham tot de heidenen zou komen in Christus Jezus, opdat wij de beloofde Geest verkrijgen zouden door het geloof. Wat was er dan aan Abraham beloofd? Eeuwig leven! Dat leven krijg je bij het ontvangen van de Heilige Geest (zie ook Rom. 4 en Hand. 2: 33 – 39.. “Want u komt de belofte toe”, namelijk die van de Heilige Geest. Of Hand. 2: 38 – 39: Wie in de Opgewekte gelooft, wordt gerechtvaardigd. Dat is: ontvangt Zijn leven, namelijk Zijn Geest.).

Wie of wat heerst?

Zullen wij in de zonde blijven? Nee, dat is niet de bedoeling, want de zonde zou immers over ons niet heersen, want wij zijn niet onder de wet. Volgens Rom. 7: 1 heerst de wet over de mens zolang als hij leeft. Maar wij zijn gestorven. Strikt genomen zijn alle mensen voor God gestorven (2 Kor. 5: 17). Over wie heerst de wet dus? Als het goed is over niemand.

Waaruit leven we dan? Volgens Rom. 6: 10 – 13 niet onder de heerschappij van de zonde, want wij zijn der zonde gestorven. Dus niet onder de wet en niet onder de zonde.

- Rom. 8: 1 Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn;
2 Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods.
3 Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zedende in gelijkheid des zondigen vleses, en *dat* voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees.

- 4 Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest.

De wet is vervuld. Toen de Heere Jezus stierf, heeft Hij de zonde veroordeeld in het vlees. Einde verhaal. Sindsdien leven wij als kinderen van God onder de heerschappij van de Geest, Die we voor dat doel ontvangen hebben. Door die Geest heerst de genade over ons (Rom. 5: 21).

- Rom. 8: 7 Daarom dat het bedenken des vleses vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich der wet Gods niet; want het kan ook niet.
5 En die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen.

Wat is dan het heersende beginsel in ons leven? De Geest, want wij zouden door die Geest geleid worden. De Geest zou ons leiden naar de aanstelling tot zonen. Hij zou ons dwars door het lijden heen leiden naar de heerlijkheid die aan ons zal geopenbaard worden. Hij zal ons leiden en over ons heersen.

- Gal. 5: 16 En ik zeg: Wandelt door den Geest, en volbrengt de begeerlijkheden des vleses niet.

Als je door de Geest wandelt, dan zul je de begeerlijkheden des vleses niet volbrengen.

- Gal. 5: 17 Want het vlees begeert tegen den Geest, en de Geest tegen het vlees; en deze staan tegen elkander, alzo dat gij niet doet, hetgeen gij wildet.

Het goede dat ik wil doen, dat doe ik niet (Rom. 7). Dat werkt niet. Wat dan wel? Gewoon de hele zaak vergeten. Dat is een ander woord voor vergeven en dat is leven door de Geest.

Als je zulke dingen tegen andere mensen zegt, dan denken ze dat je van de Pinkstergemeente bent, maar er is helemaal niets mystieks aan. Niet zelf heel hard je best doen, maar je laten leiden door de Geest.

De werken des vleses

De volgende verzen geven aan wat de werken des vleses zijn, namelijk:

- Gal. 5: 1 De werken des vleses nu zijn openbaar; welke zijn overspel, hoerij, onreinigheid, ontuchtigheid,
2 Afgoderij, venijngeving, vijandschappen, twisten, afgunstigheden, toorn, gekijf, tweedracht, ketterijen,
3 Nijd, moord, dronkenschappen, brasserijen en dergelijke; van dewelke ik u tevoren zeg, gelijk ik ook tevoren gezegd heb, dat die zulke dingen doen, het Koninkrijk Gods niet zullen beërven.

Als jezelf aan het werk gaat, dan is dit het gevolg.

De werken van de Geest

Maar de werken van de Geest zijn:

Gal. 5: 22 Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid.

Je móet niet lief zijn voor elkaar en blij wezen, want dat is wet. Bovendien, je kunt niet op commando liefhebben of blij zijn. Je kunt wel, als je aanleg hebt tenminste, doen alsof. De wet maakt van mensen acteurs. Je moet ook wel, want je zou elkaar immers liefhebben! Maar je hoeft helemaal niet te doen alsof; het gaat om een bepaalde gezindheid.

Rom. 12: 9 De liefde zij ongeveinsd. Hebt een afkeer van het boze, en hangt het goede aan.

De liefde zij ongeveinsd. Hoe doe je dat? Dat kan niemand. Dat kan alleen de Geest doen. Als de Geest in je werkt, dan komen daar de vruchten van de Geest, zoals hierboven beschreven, uit voort. Zo zouden wij leven, door de Geest. Of dat glibberig is? Misschien, want je weet nooit welke geest er aan het werk is. Daar kan niemand dus over oordelen.

De wil van God

Hoe doe je de wil van God?

Efeze 5: 17 Daarom zijt niet onverstandig, maar verstaat, welke de wil des Heeren zij.

Als die wil in de wet zou staan, dan zou hier wel gestaan hebben: “Stel u onder de wet”. Maar het gaat er niet om wat de wet of de voorganger van je wil. Het gaat erom wat God van je wil. Hoe kom je dat te weten?

Efeze 5: 18 En wordt niet dronken in wijn, waarin overdaad is, maar wordt vervuld met den Geest.

Hoe leer je dus de wil van God kennen? Door vervuld te worden met de Geest.

Als je dan gaat bidden en vraagt: “Heer, vul mij met de Geest”, dan zegt de Heer: “Ho, ho, Ik sprak het eerst en zei: Wordt vervuld met de Geest.”

Het is hetzelfde als met verlossing en wedergeboorte. Paulus zegt: “Ik bid u dan van Christus’ wege: Laat u met God verzoenen.”. Het ligt niet aan God. “Kiest dan heden wie gij dienen zult.” Ga er niet op zitten wachten, maar kies ervoor.

Als er dus staat: “Wordt vervuld met de Geest”, dan wachten we daar niet op, maar kiezen ervoor om met de Geest gevuld te worden. Hoe dan? Of, wat is de Geest eigenlijk? De Geest is het Woord en het Woord is Geest. God is Geest en God is Woord. “Mijn woorden zijn Geest en leven”, zei de Heer. Als je dus het leven van Christus in je wilt hebben, dan kun je die tot je nemen door Zijn Woord tot je te nemen. Dan worden Zijn gedachten in onze harten geplaatst en zullen Zijn gedachten onze gedachten worden.

Hoe worden wij zalig? Doordat wij het leven van Christus ontvangen. Maar de zaligheid is uit het gehoor en het gehoor is door het Woord Gods. Door het ontvangen van het Woord van God

ontvangen wij het leven van God. Het is niet voor niets dat woord gesproken wordt met adem, met geest namelijk. En het is niet voor niets dat er mensen uit de dood opgewekt werden door het spreken van de Heer. Door dat spreken wordt namelijk leven overgedragen.

Hoe worden wij vervuld met de Geest?

Efeze 5: 18 En wordt niet dronken in wijn, waarin overvloed is, maar wordt vervuld met den Geest;

19 Sprekende onder elkander met psalmen, en lofzangen, en geestelijke liederen, zingende en psalmende den Heere in uw Hart;

20 Dankende te allen tijd over alle dingen God en den Vader, in den Naam van onzen Heere Jezus Christus.

Of:

Kol. 3: 16 Het Woord van Christus wone rijkelijk in u, in alle wijsheid; leert en vermaant elkander, met psalmen en lofzangen, en geestelijke liederen, zingende den Heere met aangenaamheid in uw hart.

17 En al wat gij doet met woorden of met werken, *doet* het alles in den Naam van den Heere Jezus, dankende God en den Vader door Hem.

Beide teksten zeggen hetzelfde, maar waar Efeze zegt: “Wordt vervuld met den Geest”, daar zegt Kolossenzen: “Het Woord van Christus wone rijkelijk in u”. Vervuld worden met de Geest is dus hetzelfde als vervuld worden met het Woord van Christus.

Het is allemaal niet zo mystiek. Je laat je gewoon vullen met het Woord van God. Daardoor word je gevuld met de gedachten van God en met het Leven van God. Het Woord is immers leven! Het leven van Christus in ons, is in de praktijk het Woord van Christus in ons. We zouden ons hart daarvoor openstellen. Niet alleen om behouden te worden, maar ook om behouden te leven, want de rechtvaardige zal uit het geloof leven.

Geloof waarin? In het Woord van God.

Jak. 1: 21 Daarom, afgelegd hebbende alle vuiligheid en overvloed van boosheid, ontvangt met zachtmoedigheid het Woord, dat in *u* geplant wordt, hetwelk uw zielen kan zaligmaken.

Ontvangt met zachtmoedigheid het Woord. Dat kan je ziel zaligmaken. Dan leef je uit het geloof. In de Bijbel staat de ziel voor de actieve levenswandel van de gelovige. Naar de Geest zijn we wedergeboren op het moment dat we tot geloof kwamen. Daarna zou je ziel ook nog zalig worden en dat gebeurt door uit het geloof te leven. Daarom staat er ook achter: “En zijt daders des Woords, en niet alleen hoorders, uzelfen met valse overleggingen bedriegende” (Jak. 1: 22).

We zouden leven vanuit ons hart, vanuit dat wat in ons is. Als je wilt leven tot eer van God, dan zul je ervoor moeten zorgen dat je hart gevuld is met het Woord van God. Dat kost inderdaad wel even wat meer tijd dan even aan de dominee vragen wat je moet doen.

Als je iets vanuit je hart doet en anderen zijn het er niet mee eens, dan kun je ook niet zeggen: “Dat heeft de buurman mij verteld”. Of, “dat doet toch iedereen”, of “dat is in onze kringen gebruikelijk”.

Je bent dan verplicht je eigen verantwoordelijkheid op je te nemen. Dat is een verantwoordelijkheid die je als kind van God alleen kunt dragen als je eerst je leven (je hart) laat vullen met het Woord van God.

De Geest leidt ons in heel de Waarheid

Het probleem van de wet is, dat als men zich daaronder stelt, men het Woord van God niet meer nodig heeft. Dan hoef je alleen nog maar te weten wat de voorschriften zijn en hoef je je tenminste niet te verdiepen in Bijbelse waarheid. Als we ons verdiepen in de Schrift, dan krijgen we onherroepelijk kritiek over ons heen van allen die het kerkelijk gezag of de wet beschouwen als de goede leefregel. Zij kunnen het Woord weliswaar niet verwerpen, maar geven het over aan mensen die er speciaal voor gestudeerd hebben.

Op het moment dat Luther doorkreeg dat je alleen door geloof gerechtvaardigd kunt worden en dat ook ging toepassen, had hij zich zelfstandig en los van de kerk gemaakt. Als je alleen naar het Woord van God wilt leven, dan sta je alleen. Dat moet ook, want je moet je eigen verantwoordelijkheid dragen. Dat geldt voor alle gelovigen en daarom doen we het samen. Samen vormen we de ‘una sancta’, de ‘ene heilige’.

De Geest zal ons in heel de Waarheid leiden en de Heer zal Zelf voor ons zorgen. En als we de Waarheid zoeken in het Woord van God, dan zal Zijn Geest ons in heel de Waarheid leiden. Natuurlijk heeft God de Gemeente voorgangers gegeven, maar dat zijn niet degenen die verantwoordelijk zijn voor het dagelijks leven van zijn schapen. Voorgangers zijn verantwoordelijk de mensen de Waarheid voor te houden. Niet om een kerkelijke instantie in stand te houden, niet om tucht uit te oefenen, niet om heerschappij over de kinderen Gods te hebben. Niet om heerschappij te hebben over het erfdeel des Heeren, maar om te dienen (1 Petr. 5: 1 – 4). Omdat wij het nodig hebben om onderwezen te worden in het Woord van God. Dat Woord zou immers onze harten vullen en daaruit zouden wij leven. Dat Woord zou onze levens veranderen.

2 Tim. 3: 16 Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is.

Al de Schrift. Niet minder, maar ook niet meer. Niet schriften: de Bijbel en nog iets. De Bijbel is de grondslag en al het andere hoort daarop gebaseerd te zijn.

Heel de Schrift, die van God is ingegeven, is nuttig. Er staat niet dat de wet rechtvaardig is, maar dat heel de Schrift je in de rechtvaardigheid onderwijst..

Met welk doel? Opdat de mens, die uit God geboren is, volmaakt zij, tot alle goed werk volmaaktelijk toegerust. Er staat niet bij wat dat dan is.

Wij zouden ons als jonggeborenen laten voeden met de redelijke onvervalste melk en daarna met de vaste spijs, opdat wij door dat voedsel zouden groeien en volwassen worden. Opdat door dat Woord richting aan ons leven zou worden gegeven, zodat we als volwassen gelovigen heel goed weten wat we zouden doen. Niet volgens de wet, maar door de werking van het Woord in ons. En als we alle dagen via de Schrift geconfronteerd worden met het feit dat wij de vergeving hebben van onze misdaden, dan hebben wij het hart niet meer anderen hun zonden toe te rekenen.

Navolgers van Christus

Als God liefde is en dat heeft Hij uitgebreid gedemonstreerd, dan ontstaat er bij ons ook liefde voor zondaren. Als we Zijn woorden in onze harten nemen, dan worden Zijn eigenschappen onze eigenschappen; dan draagt Zijn Geest vrucht in ons. Dan worden wij het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig.

Volgen in de voetstappen van Jezus, gaat door te zien op de overste Leidsman en Voleinder des geloofs. Zo gaat dat ook met de opvoeding van kinderen. Zij kijken naar hun ouders om te leren hoe ze moeten leven. Als je je kinderen wilt opvoeden, dan moet dat niet via allerlei strenge regels. Kinderen moeten zelf verantwoordelijkheid leren dragen. Als ouder geef je het voorbeeld en als het meezit, zullen zij hun ouders volgen.

Wij kunnen ons een beeld vormen van wie onze Heere Jezus Christus is. Als we navolgers van Hem willen zijn, dan kan dat alleen door te weten hoe Hij het heeft gedaan. Doordat we ervaren hebben Wie Hij is, namelijk het Beeld van God, Die liefde is en genadig en barmhartig. Die zonden vergeeft en onze Hulpe is, die onze Trooster is en ons bekrachtigt als dat nodig is.

Als we navolgers van Hem zijn, dan betekent dit, dat we ook lief zullen hebben. Dan zullen ook wij onze verwachting stellen op de heerlijkheid die ons voorgesteld is en die aan ons zal geopenbaard worden. Als we beseffen dat we zelf hulp van de Heer hebben ontvangen, dan zullen we vanzelf hulp aan anderen gaan verlenen. En omdat de Heer ons onze zonden niet toerekent, zullen wij anderen hun zonden ook niet toerekenen.

Waar de Heer onrecht geleden heeft, daar zullen wij ook onrecht lijden. Waar de Heer Zich onderwierp aan het Woord van God, daar zullen wij ons ook onderwerpen aan het Woord van God. Waar de Heere Jezus Zich van jongs af aan heeft laten onderwijzen in de Schriften, daar zullen wij ons ook laten onderwijzen in de Schriften. Waar de Heere Jezus Zich in de praktijk niet aantrok van welke traditie dan ook, daar zouden wij ons ook niets van die tradities aan moeten trekken. Waar de Heere Jezus maar één verlangen had, namelijk de wil van Zijn Vader te doen, daar zou dat bij ons ook zo behoren te zijn. Waar de Heere Jezus niets gedaan heeft om de zonden in de wereld te bestrijden, daar zouden wij dat ook niet doen, want dat leidt toch tot niets. Het is namelijk Gods wil niet. Waar de Heere Jezus de Gemeente zo heeft liefgehad, dat Hij Zich aan die Gemeente heeft gewijd en waar Hij Zich met niets anders bezighoudt dan met de groei en opbouw van de Gemeente, daar zouden wij ons ook met niets anders bezighouden dan met de groei en opbouw van de Gemeente. Dat is navolger van Christus zijn.

En waar de Heere Jezus Zich niets aantrok van de wet, daar zouden wij dat ook niet doen. Wat deed de Heer met zondaren? Hij rekende hun de zonden niet toe, maar nodigde ze uit tot Hem te komen. Als Hij Zich ooit al eens opwond of kwaad maakte, dan was dat tegen degenen die met het Woord van God in de hand de mensen onderdrukten en tot slaven maakten. Maar de mens in zijn zwakke positie, met al zijn onmogelijkheden en tekortkomingen (zondaren dus), die had Hij lief. Ondanks al zijn tekortkomingen kan de zondaar gewoon tot God komen om nieuw leven te ontvangen. Daarna geeft God die zondaar een nieuw hart. Hij geeft een Nieuw Verbond en schrijft dat in zijn hart. Wij zouden dat hart openstellen voor het Woord van God, opdat het in ons geplant wordt en onze zielen zaligmaakt. Op het moment dat wij ons hart openstellen voor Zijn Woord, dan doet dat Woord iets met ons. Dan krijgen we een andere visie op de mens en op het leven en leren God kennen.

God verandert levens. Dat kost ons onszelf, want wij maken ons eigen leven ondergeschikt aan Gods filosofie en Gods gedachten.